

**H. P. Hansen** (Randers Amts 1ste Valgkreds): Jeg er noget uheldigt stillet, fordi Tidenden for Mødet i Aftes endnu ikke foreligger, og jeg altsaa ikke har kunnet se, hvorledes det ærede Medlem fra Færøerne (Edward Mortensen) nøjagtig har udtrykt sig. Jeg nødsages til at holde mig til de Notitser, jeg gjorde under det ærede Medlems Tale, men det var kun Notitser, som var beregnede paa en kort Replik paa et eller andet meget væsentligt Punkt. Naar det ærede Medlem nu atter faar Ordet, maa han derfor ikke hænge sig i, at jeg ikke har citeret ham korrekt, det kan jeg ikke gøre, da Tiden den ikke foreligger. Men jeg skal gøre nogle Bemærkninger til adskilligt af det, jeg kan erindre af, hvad det ærede Medlem sagde i Aftes — saaledes som jeg kan erindre det.

Jeg skal først vende mig til, om jeg saa maa sige, det ærede Medlems Udenværker. Det ærede Medlem hængte sig i en Bemærkning, jeg havde gjort i min første Tale, at Motivet til min Rejse til Færøerne ikke var, at jeg var sendt af nogen, ikke, at jeg var indbudt af nogen, ikke, at jeg var understøttet af nogen, og det ærede Medlem følte sig overmaade tilfreds ved, at han mente at kunne oplyse, at dette ikke var rigtigt, jeg var jo da understøttet. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg havde en ganske bestemt Hensigt med i min første Tale at benytte dette Udtryk, at jeg ikke var understøttet af nogen. Jeg havde nemlig allerede, medens jeg opholdt mig paa Færøerne, hørt adskillig Sladder, og jeg tænkte nok, at det ærede Medlem vilde føre den videre her i Salen. Jeg har set, at under den Form for Valgkampagne, som det ærede Medlem benyttede paa Færøerne, indtog visse Foreteelser en ret stor Plads. Jeg skal nævne, hvad jeg sigter til. Regeringen viste Færøernes Rigsdagsmænd, Folketingsmanden og Landstingsmanden, det Hensyn, da Rigsdagssamlingen sluttede saasent, at de neppe kunde komme hjem før Valget, at lade „Islands Falk“ gaa til Bergen efter dem. Hvad det kostede at lade „Islands Falk“ gaa til Bergen, aner jeg ikke, og jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem og hans Parti ved det. Men lige før Valget benyttedes det Argument mod Færøernes Rigsdagsmænd, at denne Tur med „Islands Falk“ vilde komme til at belaste den fattige færøske Amtskommune med 6,000 Kr. Det gentoges ideligt, at saa meget kostede det altsaa at faa disse to Herrer hjem, 6,000 Kr. skulde nu de

fattige Fiskere og Almuesfolk paa Færøerne betale, for at de Herrer Efferse og Samuelson kunde komme hjem 4 Dage før Valget. Hele Valgkampagnen, efter at de Herrer var kommet hjem, drevs bogstaveligt paa dette. Naa, det mentes ikke mere alvorligt, end at da det ærede Medlem rejste herved, kunde han saa udmærket godt benytte „Islands Falk“. Nu tror jeg ikke, at det ærede Medlem fra Færøerne vil mene, at dette, at han fik Lov til at sejle med „Islands Falk“, var en Understøttelse. Jeg har heller ikke den Opfattelse, at det, at jeg fik Lov til at sejle op til Færøerne med „Beskytteren“, var en Understøttelse fra nogen Side, thi jeg betalte min Kost om Bord hver Dag med 4 Kr. Det ærede Medlem sagde saa, at saa vidt han vidste, havde jeg ogsaa benyttet „Beskytteren“ til at sejle rundt med oppe paa Færøerne. Det har jeg ogsaa, ligesom Færingerne gør det, og jeg har aldrig betalt noget derfor, men ogsaa paa „Beskytteren“ betalte jeg 4 Kr. daglig til Messen. Det betragter jeg ikke som værende Understøttelse. Men jeg brugte denne Udtalelse i min første Tale, fordi jeg havde en Formodning om, at det ærede Medlem ikke vilde kunne gaa Fælden forbi, men nok skulde gaa i den og give mig Lejlighed til at tilbagevise Sladder, som jeg godt hørte oppe paa Færøerne, medens jeg var der, om, at jeg var sendt derop af Regeringen, og at jeg var anvendt paa forskellig Maade.

Nu gav det ærede Medlem (Edward Mortensen) en Forklaring af Forholdet med „Tingakrossur“, som ganske vist var ny for mig, men sikkert ikke for mig alene. Det ærede Medlem sagde, at han som Formand for et Konsortium paa dettes Vegne i April Maaned tilbød at købe Bladet. Jeg vil sige, at hvis man vilde føre en fair Valgkampagne, var der al Anledning til ikke at købe et saadant Blad til at føre den i. I al den Tid, dette Blad har bestaaet, har det ikke bestilt andet end at lægge alt, hvad der er Dansk, for Had. Jeg kan støtte mig til, hvad et tidligere Medlem af dette Ting, som har opholdt sig paa og omkring Færøerne i 1½ Aar, har skrevet til mig, efter at jeg havde holdt min Tale. Han skriver: „Jeg har som Inspektionschef for Fiskerierne paa Færøerne i 1½ Aar fulgt Selvstyrepartiets Færd — og der er ingen Tvivl om, at dets Medlemmer ophidser til Had mod Danmark. Færingerne er jo prægtige Folk, men de lader sig jo meget let paavirke, og Bladet „Tingakrossur“ gør